

ЗЕРНО

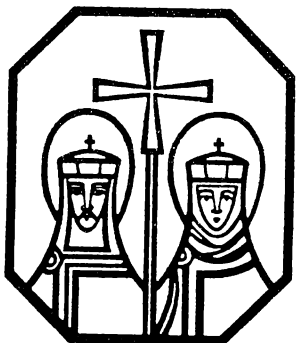
ГІРЧИЦІ

2 - 3

ЗЕРНО ГІРЧИЧНЕ

найдрібніше за всі земні насіння
посіяне в саді рукою
Божого посланця виросте

в МОГУТНЕ ДЕРЕВО

ЗА
ВІДАННЯ
ЦЕРКВИ
СВ. НОРБЕРТА

ЗЕРНО

ГРЧИЦІ

Розп'ятий висиш, мій Ісусе

Переспів з почаївського Богогласника

*Розп'ятий висиш, мій Ісусе,
Життя зникнув слід —
Земля злякалась й задрижала,
Злякався й небозвід.*

*Дай щиро плакати, Спасе милий,
Гріх свій оплакати гірко, щиро
Тебе за гріх мій вбили.*

*Глибокі рани на всім тілі,
Обмита кровю грудь —
Змилуйсь над нами, Боже, Спасе,
Ласкавий грішним будь.*

*Цвяхами ноги й руки пробиті
Ти сам дозволив, щоб нас навчити, —
Як може Бог любити.*

*Пробите списом Серце Спаса
Проляло кров і воду —
Великий знак і дар любови
Для людського роду.*

*Ти нагий на хресті Розп'ятий,
Усе дав за спасіння світа; —
Чи міг ще більше дати?*

*Вниз голову схилив. При смерті
Склонився ще до нас,
На певний доказ, що нас любиш,
На знак, що всіх нас спас.*

*Лиш глянем з болем на Розп'яття,
З любов'ю нам гріхи прощаєш,
Приймаєш наше каяття.*

"Морітве ішове а морітве чо зерна зирени".

Ішовало мот чо Воши зеренко розквідалосо
і криївало серце зирени і ма че
зі широго серця Віаі Булгоєвїна.

Переминьськи вшорубе

Твора

БОЖЕ НАМ ЄДНІСТЬ ПОДАЙ !

В цьому 1991 році 17. ІІ минула вже 99 річниця від дня народження Мойсея української землі, возлюбленої нами Церкви Патріярха Йосифа Коберницького Дичковського народженого в селі Заздрість терембовлянського повіту. Користаючи з цієї нагоди складаємо глибокий доземний поклін Людині яка провела 18 років Великого Посту у Сибірі, яка пригадала світові, що ще існує український народ та поневолена ворогами Церква, яка ніколи не зречеться права за цей народ заступатись. Пригадуємо всім синам та донькам нашої нації які бажають так очікуваної віками повної незалежності Русі-України та єдності Церкви в неї головну ідею життя Блаженнішого Кардинала Патріярха Сліпого.

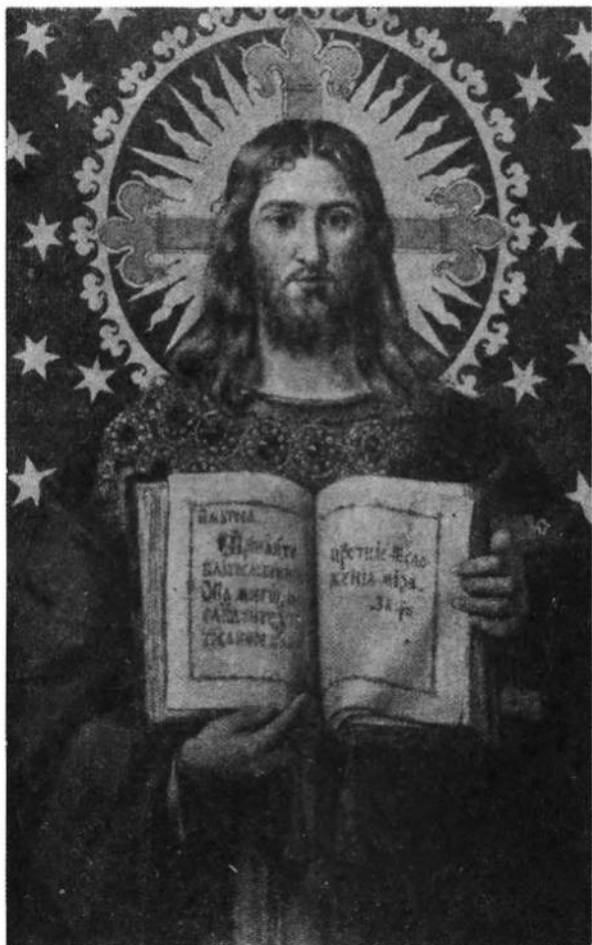
”Ото ж заповітую вам усім:

Моліться, працюйте і боріться за збереження християнської душі кожної людини українського роду і за весь Український Народ і просіть Всемогучого Бога, щоб Він допоміг Вам завершити нашу тугу за єдністю і наші змагання за церковне з'єдинення у здвигненні Патріярхату Української Церкви!

/Із завішання Патріярха Йосифа/.

17.02.1892-7.09.1984.

Намісний образ Ісуса Христа проекту Івана Матейка в іконостасі укр. кат. церкви св. Норберта в Кракові.

Іконостас церкви св. Норберта в Кракові.

В ІМЯ БОЖОГО МИЛОСЕРДЯ
ЦЕРКВА СВ. НОРБЕРТА у КРАКОВІ.

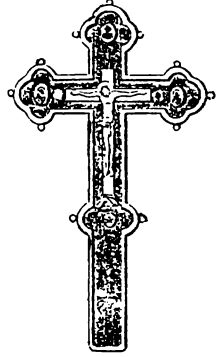

Слідкуючи за словами др. Стефана Божика в його праці Укр. Кат. Парохія і церква Св. Норберта читаємо, "що від 900-тих років, існували в Кракові церкви і монастирі словянсько-візантійського обряду, на руїнах яких пізніше в часах Ядвиги і Ягайла збудовано монастир і церкву. Акт ерекційний носить дату 1390. Був це монастир ОО. Бенедектинів словянського обряду.

Ідучи до головної нинішньої проблеми видається мені доцільним подати головні дати та зв'язані з ними факти які доводять нас до 26. 02. 1808 р. - це є переказання декретом ч. 2786 монастиря раніш Сестер Норбертанок на власність "грек-кат. парохії".

Через Краків вертав в 1439 р. зі собору у Флоренції мит. Ізидор і мав для кого відправляти торжественну Службу Божу в катедрі на Вавелі в словянсько-візантійським обряді. В роках 1595-96 стелилась через Краків дорога наших єпископів Потія і Терлецького до Риму і відправляли Службу Божу в словянсько-візантійським обряді. Знаємо з історії "Марійських дружин" в Україні, що київський митрополит Йосиф Велямин Рутський, цей "Атлант Зединення Руси", у переїзді в 1615 р. з Києва до Риму /ад ліміна/ до римського престолу задержався у Кракові де відправив для проживаючих Богослуження та вписався 15 вересня 1616 р. в члени існуючої вже в Кракові академічної Мар. Др. св. Ларвари

Консистерський суд в 1788 в рекомпенсату за зменшення їхнього монастиря у Варшаві віддав О. Василянама монастир Бернардинів в Кракові при вулиці св. Івана на Власність, але вже у 1801 р. австрійське краківське губерніум продало на ліцитації монастир і церкву, а тодішній наш парох до 1804 р. помагав собі уділюванням лекцій, бо не було фондів на пароха Церкви Русько-Уніятської в Кракові. В наслідок старань о. Флоріяна Кудревича "Його цісарство" зволив щоб каплиця Божої Матері при Францішканах у Кракові була безплатно відступлена і до відправи Служб Божих Гр.-кат. парохії віддана. Дня 25 березня 1804 року в каплиці відправлено перше Богослуження, але це не задовольняло парохіян, тому в наслідок прохань прийшла зміна.

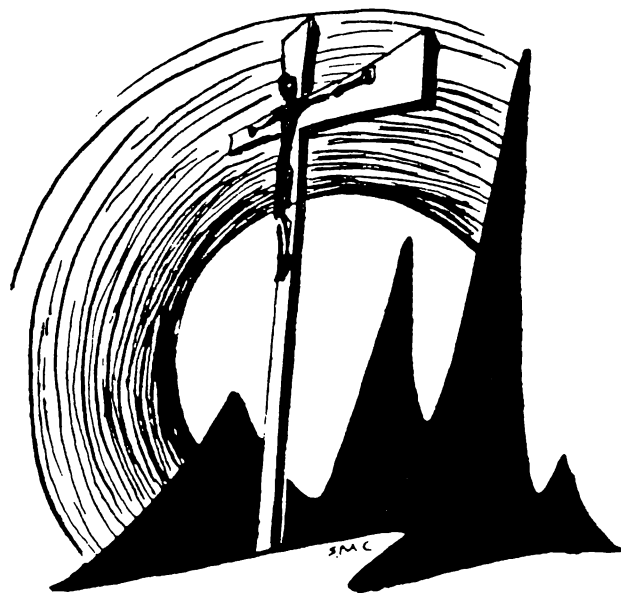
При вулиці Вісльній знаходився монастир сестер Норбертанок з костелом св. Норберта, який саме був призначений на ліквідацію, знесення/Сам костел являвся дуже запушеною однонавовою церковцею/костелом/, без фасади в бароковім стилі, що служив для внутрішньо-монастирського вжитку і був властиво тільки частиною монастирських забудовань. Монастир цей своїм початком сягав 1643 р., а користувались ним сестри Норбертанки переважно тоді, коли не мали змоги залишатись в своїм великім монастирі поза мурами давнього Кракова на Сальваторі. Цей одже монастир з костелом Св. Норберта віддав тодішній австрійський уряд на пропозицію староства губерняльним декретом з дня 26 лютого 1808 р. ч. 2786 на власність "греко-кат." парохії. В дійсности наша Церква одержала з всього маєтку лиш костел з плошею та одну камяницю при вул. Вісльній.

Микола Руденко

Поки живу - ніхто не відбере
Моєї правди і моєї волі
І навіть після смерті не помре
Те, що надбав я на святому полі.

Ніхто не відбере моїх скарбів,
Хоч тіло в мене можна відібрати.
Я серцем виріс, а не загрубів -
І перед ним безсилі навіть грати.

Я цілий світ приніс на цей поріг -
В мені світанки борються з птьмою,
Невільник той, хто душу не вберіг
І став її двоногою тхрмою.

Кожна людина має свій час - час існування. Існування є даром від Бога, даром, котрого межі визначає сам Бог. Як людина використовує цей дар залежить вже від неї. Вищезгаданий вірш - це неначе маніфест життя, життя повного дії, прикметою котрого є дійсне існування. "Поки живу..." Жити, це існувати,

бути живим в протилежність помирانню Людина дійсно існує, оскільки вона має свою особистість, свою індивідуальність. Протягом життя кожний має змогу вдосконалювати свою особистість, розвинути свої здібності. А те, що він надбає залишиться в нього, а також серед інших.

Поки живу - ніхто не відбере
Моєї правди і моєї волі
І навіть після смерті не помре
Те, що надбав я на святому полі. "

Життя - це святе поле діяльності, поле наділене божественною силою. На цьому просторі життя людина має свою правду, свою істину, а також волю. Людина не є зневолена. Має волю, себто право керування своїми діями, право свідомого регулювання своєї поведінки. Цього "скарбу" ніхто людині ніколи не відібрав і не відбере, навіть тоді, коли фізично її зневолити.

"Ніхто не відбере моїх скарбів,
Хоч тіло в мене можна відібрати"

Перед вразливістю людини, її серцем та внутрішнім миром немічні "навіть грати".

"Я серцем виріс, а не за grubів"

Людина виростає, набуває досвіду, поширює свій світогляд, але одночасно вона не може загрубіти - не може стати байдужим до всього.

Ліричний герой приносить все на цей поріг. Світло свого життя ставляє

на поріг. Чому власне поріг? Можна тут нагадати слова "Без Бога ні до порога".

Людина є залежна у своїй долі від Бога. Без віри в Бога не може знайти справжнього спокою і ніде не дійде.

У внутрішньому світі людини йде постійно боротьба між добром і злом.

"В мені світанки борються з пільмою" - світаною, тьма є тут символами вищезгаданих двох великих сил.

"Невільник той, хто душу не вберіг

І став її двоногою тюрмою"

Невільник - це людина, котра є підкорена кому-небудь, чи чому-небудь. Вона не в силі керувати собою, зберегти свою душу, тобто свій внутрішній, психічний світ, з його настроями, переживаннями та почуттями. Той, хто не запобіг руйнуванню душі створив для неї тюрму, себто місце ув'язнення. Невільник створює тюрму. Це подвійне ув'язнення спроможна створити людина собі, коли вона не має своєї волі, своєї правди, коли залежить від обставин життя. Така людина ніколи не буде вповні людиною з її гідністю і високим моральним рівнем.

ГОРЫ

НАШЫ . . .

Від цього примірника нашої газети, починаємо друкувати матеріяли присвячені Лемківщині, її людям, землі, історії та культурі. Нехай слова вірша "Запитання" Володимира Барни будуть провідною думкою в наших дослідженнях.

ЗАПИТАННЯ

Володимир Барна

Де ти,
моя прадідівська хато?
що залишилось з тебе
на скронях Лемківщини?
Не знаю я, і запитати ні в КОГО!
ПРАДІДА сховала земля
Бескидів,
ДІДА сповила земля
Америку,
БАТЬКА прийняла земля
України ...
А я ...
Я шукаю коренів свого
родоводу,
шукаю код свого
життя,
щоб знати -
звідки моє родове начало,
хто відкрив мої уста цією мовою
де ДЖЕРЕЛО моєї батьківщини?

Павло Лопата. "Лемки".

ЛЕМКІВЩИНА

— Назва людей і краю.

Назва "Lemko" з'являється вперше як прізвисько на Мукачівщині в документах XIV - XVI ст. Від початку XVIII ст. засвідчена на східньому Закарпатті інша форма цієї назви, також у прізвиських: серед мешканців села Чапа на південь від Севлюша, серед мешканців міста Хусту в 1715 р. В роках 1785-88 появляється в документах подібні прізвиська і на північ від Карпат: "Lemcio" в селі Глідно на північ від Сянока, "Łemczow" і "Łemcza" в селі Рожиська на південний схід від Тернополя. Ці найстарші засвідчення мають спільну рису, вони виступають поза територією де говориться лем-тільки /зі східньословацького "l'em"/. Іншою характеристичною рисою найстарших записів є поява назв від кореня -лем-наперед на південь від Карпат, що й зрозуміле, зваживши на словацьке походження слова -лем-. Словацьке "Lemko" на Закарпатті ширилось не тільки з заходу на схід, але й з півдня на північ, тобто з долин, які становили традиційний шлях словацької експансії, в гори, які були головними місцями поселення русинів. Першим науковцем, який увів старе слово "лемко" в обіг як мовознавчо-етнографічний термін бул Левицький. Від того часу саме ця форма, з наростком -ко, домінує на північ від Бескиду. Дізнавшись про назву "лемки" від Левицького, Павло Шафарік запропонував у 1837 р. повязати її з іменням сарматського племені, осілого у східній Панонії від I ст. В 1841 р. етимоло-

гію Шафаріка підтримав Іван Вагилевич, додаючи деякі власні винаходи, ще менш переконливі /від "лемза" легкодух, вітрогон, фантазер або від "лемзїти" бігти, лізти/. Існує ще інше пояснення назви "лемки" від прислівника "лем" загально-вживаного серед лемків. Подав він також низку варіантів цієї назви, частина яких уже засвідчена була в XVIII ст.: "Крім форми лемко вживається "лемак", "лемок", у жіночому роді "лемка", "лемкиня". В здрібнілій формі "лемча", "лемченя", "лемчата". У 1843 р. Яків Головацький звернув увагу, що назви "бойки" і "лемки" є тільки прізвиськами, якими русини північної Галичини називають своїх братів за Дністром /на південь/ та в горах. Польський етнограф Тадеуш Жулінський ствердив у 1877 р. назву "лемко" навіть дещо на схід від максимальної східної межі галицької Лемківщини, а саме на схід від горішнього Сяну в околицях т. зв. волоських сіл Літовище /Лютовиська/, Скородне, Поляна і Росохате в тодішньому Сяніцькому повіті. Серед самих галицьких лемків ця назва почала прийматися від початку XX ст. під впливом журналістів-регіоналістів, які видавали часописи "Лемко" /у Львові, Новому Санчі, Горлицях/, "Наш лемко" /у Львові/ "ЛЕМКО" /у Криниці/. Політичним виявом прийняття назви "лемки" серед самих тих, яких вона стосувалась, було проголошення ефемеричної Лемківської Республіки москвофільською Руською Радою в Гладішові на Горличчині в листопаді 1918 р. У XX ст. слово "лемко" і похідні вже ширяться і за Бескидом серед сільського люду.

/далі буде/.

ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО

ГРУДОЧКА ЗЕМЛІ

Ще в дитинстві я ходив у трави,
В гомінливі трепетні ліси,
Де дуби мовчали величаво
У краплинках ранньої роси.

Бігла стежка в далеч і губилась,
А мені у безтурботні дні
Назавжди, навіки полюбились
Ніжні і замріяні пісні.

В них дзвеніло щастя непочате,
Радість невимовна і жива,
Коли їх виводили дівчата,
Як ішли у поле на жнива.

Ті пісні мене найперше вчили
Поважати труд людський і піт,
Шанувать вітчизну мою милу,
Бо вона одна на цілий світ.

Бо вона одна за всіх нас дбає,
Нам дає і мрії, і слова,
Силою своєю напуває,
Ласкою своєю зігрива.

З нею я ділити завжди буду
Радощі, турботи і жалі,
Бо у мене стукотить у грудях
Грудочка любимої землі.

Церква в Меджугорю

ВІДЛУННЯ МЕДЖУГОРЯ

ЗАКЛИК ДО МИРУ

В Югославію, в країну чудових гір, де стільки народів і стільки віросповідань, обрядів, приходить Божа Мати. Приходить і називає себе Царицею Миру. Приходить дати силу всім людям, у всьому світі. Приходить і закликає: "Моліться серцем!" - що слід розуміти: "Прийміть хрест так, як прийняв його Христос і моліться". Скільки тут страждань, але і скільки мужності й сили, щоб їх подолати. Мати Божа закликає всіх до віри в Господа Бога, до молитви, закликає співкуватися з Богом, до читання Святого Письма, посту, до життя за Божими заповідями.

Коли дивитесь на хрест, завжди пам'ятайте: Христос, якого ви розп'яли на хресті, прощає вам. Він все ж таки прощає. Це може зробити тільки Бог. Тому вірте в Бога, повністю віддайтесь Йому. Нехай у вас буде жива віра, бо тільки тоді знайдете щастя - спокійну совість і гармонію з навколишнім світом.

ПОСЛАННЯ
ЦАРИЦІ,
МИРУ

Дорогі діти! Закликаю вас повністю віддатися Богові. Все, що у вас є надайте Йому. Тільки тоді настане радість у ваших серцях.

Діти, будьте задоволені всім, що у вас є і дякуйте Богу, оскільки все це Він вам послав. Якщо, ви зможете за все віддячити Йому, то навіть в найменшій, найжалюгіднішій квіточці ви відкриєте БОГА.

/червень, 1989 рік/

Я ВДЯЧНА ВАМ ЗА ТЕ, ЩО ВИ ВІДПОВІЛИ НА МІЙ ЗАКЛИК.

Запрошення, але ні примушення, ні наказ, ні веління. Пресвята Мати в Меджугорю завжди говорить: "Я запрошую вас..." Які близькі ці слова до слів Ісуса: "Якщо хочеш, іди за мною..., якщо хочеш стати досконалим..." Це не насильство, це не веління, але любов бо Бог є любов /Йоан 4, 7-8/ Любов дає людині вільну волю і не допускає насильства.

ВІДЛУННЯ МЕДЖУГОРЯ - це скромний початок, але все ж таки і надія, оскільки на внутрішній голос віддати себе в розпорядження Марії, відповіли люди, котрі не знали один одного, що випадково зустрілися, із різних народів, що володіють різними мовами. Вони сприяли і сприяють перш за все

молитвою і справами, оскільки хочуть наслідувати слова Божої Матері, котра, подарувавши свій мир, змінила їх життя, наповнила його справжньою свободою і чистою любовю.

Марія буде рада, якщо знайде серед Українців співробітників в справі спасіння людини. Тому і запрошує кожного включитися в свою справу евангелізації.

Невже можна залишитися байдужим до її слів, коли вона звертається до нас так, як ніколи до цього ніхто не звертався!

Чи можна відмовитися від запрошення, продиктованного такою великою любовю, котрою здатна любити тільки Мати Спасителя!

Чи вільний я вже?

ПРЕСВЯТА МАТИ НАГАДУЄ НАМ ПРО "ЕВАНГЕЛІЄ"

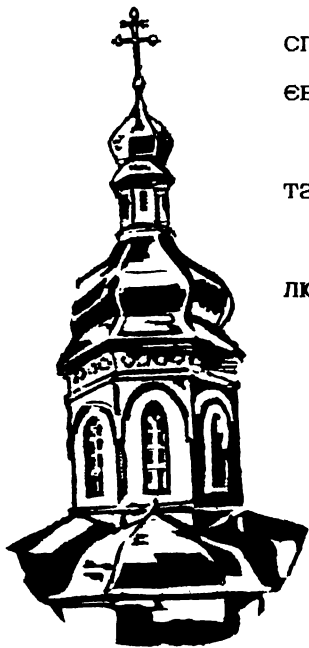
Я ДОПОМАГАЮ ЇЙ, КОЛИ ЖИВУ ЇЇ ПОСЛАННЯМИ Й ПЕРЕДАЮ ЇХ ІНШИМ

ДО МИРУ, СПОКОЮ, ЧЕРЕЗ ПОВЕРНЕННЯ ДО ВІРИ,

МОЛИТВУ І ПІСТ

"МОЛІТЬСЯ НА ВЕРВИЦІ"

ВЕРВИЦЯ, це усна молитва, під час якої ми роздумуємо над таїнствами з

життя Ісуса й Марії. Вервиця, це м о л и т в а, - отже, треба собі пригадувати, до кого ми молимося - до Бога і до Його Пресвятої Матері. Думкою й серцем зносимося до Них і ця наша уважливість охоронює нас від розсіянь.

ВЕРВИЦЯ, це усна молитва - отже, можемо звернути нашу увагу на самі слова нашої молитви. Хоч ми повторяємо їх багато разів, вони не є нам нудні, ні механічні, бо вони є милі Богові й Марії, а нам вони відкривають щораз новіше, повніше й глибше значіння.

ВЕРВИЦЯ, це р о з у м о в а молитва - отже, вимовляючи слова молитви, наш ум при тім займається подіями з життя Ісуса Христа й Марії. Перше пригадуємо собі саму подію, потім, питаємо себе, яке відношення має ця подія до нас і як можемо примінити її до нашого щоденного життя, на кінець молимося, щоб ми відзеркалили якомога найвірніше життя Ісуса й Марії в нашому житті - їх слова, їх діла, їх спосіб думання, їх наставлення до Божої волі у всіх обставинах життя.

Таке відмовлювання вервиці щодня стається школою само-освячення, і ми можемо бути впевнені, що ми сповняємо бажання ЦАРИЦІ

ПРЕСВЯТОЇ

ВЕРВИЦІ.

ВІДМОВЛЮВАННЯ ВЕРВИЦІ В НАШОМУ ОБРЯДІ /не одинокий спосіб/

Молитвами Святих Отців наших, Господи Ісусе Христе, Боже наш, помилуй нас.
Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.

Царю небесний, Утішителю, Душе істини, що всюди еси і все наповняєш, Скарбе дібр і життя Подателю, прийди і вселися в нас, і очисти нас від усякої скверні, і спаси, Благий, душі наші.

Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний, помилуй нас /3/

Слава Отцеві, і Синові, і Святому Духові, і нині й завжди і на віки вічні.

Амінь.

Пресвята Тройце, помилуй нас, Господи, очисти гріхи наші, Владико, прости беззаконня наші, Святий, посіти і зціли немочі наші імені Твого ради.

Господи, помилуй /3/

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків.

Амінь.

Отче наш ...

Бо Твоє єст царство, і сила і слава Отця і Сина, і Святого Духа, нині і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

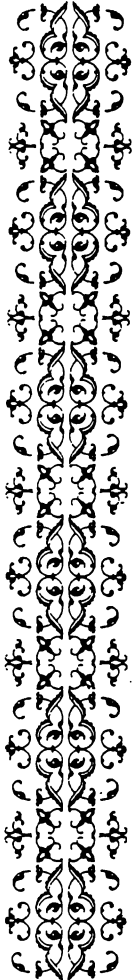
Прийдіте, поклонімся Цареві нашому Богу.

Прийдіте, поклонімся Христові, Цареві нашому Богу.

Прийдіте, поклонімся і припадім до самого Господа Ісуса Христа, Царя і Бога нашого.

П'ЯТДЕСЯТИЙ ПСАЛОМ

Помилуй мене, Боже, по великій милості Твоїй, і по множеству щедрот Твоїх

очисти беззаконня мое.

Найпаче обмий мене з беззаконня мого, і від гріха мого очисти мене.

Бо беззаконня моє я знаю, і гріх мій є завжди передо мною

Проти Тебе єдиного я згрішив і перед Тобою зло вчинив, то й правий **ТИ** в словах
Твоїх і переможець, коли будеш судити.

Це бо в беззаконнях я зачатий, і в гріхах родила мене мати моя.

Це бо істину полубив еси, невідоме й таємне мудрости своєї явив Ти мені.

Окропи мене іссопом, і очишуся, обмий мене, і стану біліший від снігу.

Дай мені почути радість і веселість, зрадіють кості сокрушені.

Відверни лице Твоє від гріхів моїх, і всі беззаконня мої очисти.

Серце чисте утвори в мені, Боже, і духа правого обнови в нутрі моєму.

Не відкинь мене від лица Твого, і Духа Твого Святого не відійми від мене.

Верни мені радість спасення Твого, і духом владичнім утверди мене.

Вкажу беззаконним дороги Твої, і нечестиві до Тебе навернуться.

Ізбав мене від вини крові. Боже, Боже спасення мого, і язик мій радісно
прославить справедливість Твою.

Господи, губи мої відкрий, і уста мої сповістять хвалу Твою.

Бо якби Ти жертви захотів, дав би я, та всепалення не миле Тобі.

Жертва Богові дух сокрушений, серцем сокрушеним і смиренним Бог не погордить.

Ушаслив, Господи, благоволінням Твоїм Сіон, і нехай здвигнуться стіни
єрусалимські.

Тоді уподобаеш собі жертву правди, приношення і всепалення, тоді положать на вівтар Твій тельців.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків.
Амінь.

ВІРЮЮ...

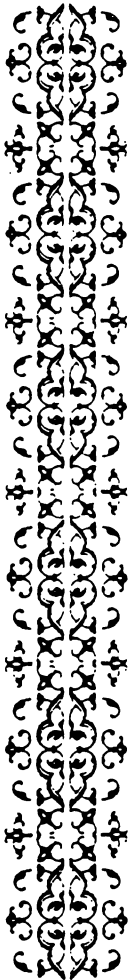
Радісні таїнства /в понеділок і четвер/, Страсні /у вівторок і п'ятницю/, Славні /середа, субота, неділя/.

Радісні таїнства представляють нам "божеський дім святості, дім Назарету... досконалий взір домашнього суспільства". Тут ми навчаємось "цінних прикладів доброти, скромності, покори, працювитої витривалості, добротливості для інших, пильності в дрібних обов'язках щоденного життя, та інших чеснот".

В тих радісних таїнствах роздумуємо про наступні події:

1. БЛАГОВІШЕННЯ

"Шостого же місяця післав Бог ангела Гавриїла в Галилейське місто, що йому на ім'я Назарет, до діви, зарученої з мужем, на ім'я Йосиф, із дому Давида, а ім'я діви - Марія. І ввійшовши до неї ангел, промовив: "Радуйся обрадованна, Господь з тобою! Благословенна ти між женами... Не бійся МАРІЄ, ти бо знайшла ласку в Бога. І ось, зачнеш у лоні і породиш сина, й назвеш його ім'ям Ісус... Дух Святий найде на тебе й сила Всевишнього окриє тебе, тим то й Святе, що народиться, назветься Син Божий"... І сказала Марія:

"Я раба Господня, нехай буде мені по твому слову" /Лука 1/.

Таїнство Благовіщення навчає нас: чесноти покори - Син Божий приймає "вид раба", Марія заявляє, що вона "раба Господня", навчає нас послуху - "нехай буде мені по твому слову", навчає нас вдячності - Бог дає нам Спасителя, а Марія стається спів-спасителькою.

2 ВІДВІДИНИ У ЄЛИСАВЕТИ

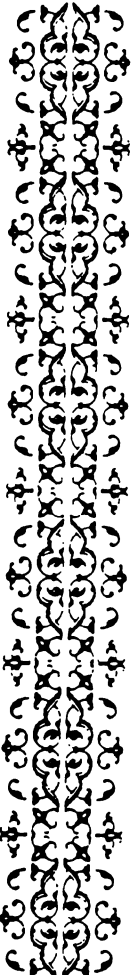
"Уставши ж Марія в ті дні, пішла, поспішаючи, в гірську околицю, до міста Юдейського, й увійшла в дім Захарії та й привітала Єлисавету... І Єлисавета наповнилась Духом Святим і промовила великим голосом, і сказала: "Благословенна ти між жонами і благословенний плід утроби твоєї. І відкіля мені це, що Мати Господа мого прийшла до мене?.." ... І сказала Марія: "Величає душа моя Господа і радіє мій дух у Бозі, Спасі моїм, що зглянувсь на смирення своєї раби. Ось, бо від нині ублажатимуть мене всі роди, бо велике вчинив мені сильний і святе ім'я його.." /Лука 1/.

Марія вчить нас бути готовими до послуг нашим ближнім. Будьмо й ми "Христо-носцями" і приносім Христа іншим, а все робім для Бога, а не для людської похвали. Величаймо Бога і благодарім Його за всі Його добродійства.

3 РІЗДВО ХРИСТОВЕ

"І породила свого Сина первенця, і сповила Його, і положила в яслах бо не було для них місця в гостинниці ... І сказав до них /до пастирів/ ангел: "Не бійтеся, ось бо я звіщаю вам велику радість, що буде всім людям, бо народився

сьогодні Спас, що він Христос Господь, у місті Давидовім. І це вам ознака: Дитятко знайдете, що сповите лежить у яслах". І зараз явилось з ангелом безліч небесного воїнства, славлячи Бога й кажучи: "Слава на висотах Богові, а на землі мир, між людьми благоволення" /Лука 2/.

Різдво Христове пригадує нам обов'язок не прив'язувати свого серця до земських дібр, бо Христос зняв із себе велич божества і родиться в крайній убогості, а Марія та Йосиф не нарікають. Хоч Бог не вимагає від нас аж такого убожества, в якому опинився Він, але ми повинні прямувати до духа убожества. "Бог дав, Бог взяв, Хай Його ім'я буде благоволення".

4. СТРИТЕННЯ

"І як сповнилось вісім днів, щоб обрізати Його, назвали Його ім'ям Ісус, що було наречене ангелом перше, ніж зачався Він у лоні. А як сповнились по Мойсеевому закону, дні її очищення, то принесли Його в Єрусалим поставити Його перед Богом, як це написано у Законі Господнім ... /Симеон/ мовив: "Нині відпусти твого раба, Владико, по твому слову в мирі, бо бачили мої очі спасення твоє ..." /Лука 2/.

Стрітєння накладає на нас обов'язок готовости до жертви. Маємо через своє тіло віддати Богові "розсудливу службу". Божа ласка допоможе нам не заломитись під "мечем" терпіння. Наслідуймо приклад Марії щодо чистоти тіла й душі.

5. ЗНАЙДЕННЯ ІСУСА В ХРАМІ.

"І сталося, що третього дня віднайшли Його у храмі, як Він сидів посеред учителів, слухачи та запитуючи їх... "Чого ж ви шукали Мене? Чи ж ви не знали, що в дому, що Отця Мого, треба Мені бути?"... й прийшов у Назарет і був ім слухняний" /Лука 2/.

СТРАСНІ ТАЇНСТВА

У страсних таїнствах бачимо Христа, як Він не супротивляється терпінням, охоче піддається їм для нашого спасення. Тут учимося християнської терпеливості, мужності, і набираємо сили відкинути, як каже Лев XIII, "пристрасну й непогамовану жадобу жити в приємностях", що "послаблює і деморалізує люддей та доводить їх до того, що вони втікають перед терпінням і гинуть через безсильність боротись за життя". Ми вчимося терпеливості від Христа, Який, "маючи радість перед Собод, витерпів хрест, не дбаючи за сором" /Євр. 12, 2/. "Це є та терпеливість, що її досягаємо при помочі Його ласки, терпеливість, що не ухиляється від випробування і болю, але приймає і цінить їх як добро, хоч тяжко підчинитись їм".

1. ХРИСТОС В ОЛИВНОМУ ГОРОДІ.

"Прискорбна душа Моя до смерти" /Мар. XIV/.

"Моліться, щоб не увійти у спокусу"... "Отче, коли хочеш, мимо неси чашу цю від мене. Тільки ж не Моя воля, а Твоя нехай буде"... А як був у смертній боротьбі, ще ревніше молився, і був піт Його, як каплі крові, що капають на землю" /Лука XXII/.

В цьому таїнстві маємо ще один приклад згоди з божою волею навіть у трудностях, коли бачимо Христа в молитві: "Не Моя воля, а Твоя нехай буде". Огидність гріха й потреба каяття потрясе, коли ми приглядаємось агонії душі й бачимо кровавий піт, що наповнили Христа стражданням.

2 БИЧУВАННЯ ХРИСТА

"Пилат, бажаччи догодити юрбі, відпустив їм Вараву, а Ісуса, убичувавши, віддав, щоб Його розп'яли /Мар. XV/.

Ісус дає Себе бичувати за наші гріхи нечистоти! Через св. Тайну Хрещення наше тіло сталося храмом Святого Духа, що замешкав у ньому через Свою ласку. Бережімся безчешення Його! Коли нечисті спокуси вдираються в нашу душу, тоді хай образ скатованого Спасителя стоїть нам завжди перед очима. Не вибераймо Вараву-гріх, більше не віддаваймо Ісуса на бичування! Тут необхідна молитва до Непорочно Зачатої, щоб допомогла нам зберегти нашу душу чистою!

3 ВІНЧАННЯ ІСУСА ТЕРНЯМ.

"Вояки повели Його в середину двору... зодягли Його в багряницю і, сплівши з тернини вінець, наложили на Нього. Та й стали Його вітати /й казати/: "Радуйся, царю Юдейський!" І по голові били Його тростиною, і плювали на Нього, й навколішках кланялись Йому" /Марко XV/.

Ісус надолужив не тільки за гріхи тіла, але й за гріхи ума - гріхи гордості, зарозумілості і пихи, за всі гріхи вчинені думкою. Багато людей насміхається з Його царства, "да прийде царство Твоє". Не стидаймося

визнавати свою приналежність до Його царства, головню тоді, коли хтось насміхається з нашої набожности й служби Богові.

4 ХРЕСНА ДОРОГА

” І коли наглумились із Нього, тоді зняли з Нього багрянлицю і вдягнули Його в Його одержу й повели, щоб Його розп’ яти”.

Хресна дорога є безустанною пригадкою для нас, щоб носити свій хрест-терпіння, яке Бог допускає на нас, це істотна відзнака Христового учня. Без хреста, нема наслідування Христа. Але, якщо ми раз носимо хрест, а раз кидаємо Його через гріх і впадаємо - то встаньмо. Нашою покутою поможім Христові носити Його хрест. Улегшім Йому терпіння - не додаваймо Йому нових мук поновними нашими гріхами.

5 РОЗП’ ЯТТЯ і смерть і всі супровідні подробиці, сім слів Ісуса на хресті - це школа святости: прощати ворогові, за нього молитись, потреба молитись за свою щасливу смерть, правдиве каяття за свої гріхи, що спричинили смерть Христа ...

СЛАВНІ ТАЇНСТВА

Ми звикли занадто занурюватись до дочасних справ, забуваючи і занедбуючи вічні добра. Ми забуваємо, що ” ми тут не маємо тривалого помешкання”, бо ми призначені до виших речей. Ми можемо сумніватись у тому, - каже Папа Лев, - чи може Бог наложити на когось страшнішу кару, як допустити до того, що він

змарнує ціле життя у погоні за земними радощами, цілковито забуваючи на щастя, що єдине триватиме на віки "Цьому сумному станові можна зарадити роздумок над кінцевими таїнствами вервиці, тому, що вони саме вчать нас правильно дивитись на все і завжди бачити все у властивій перспективі. "Тільки тут пізнаємо правдиве відношення між часом і вічністю, між нашим життям на землі і нашим життям у небі".

1. **ВОСКРЕСІННЯ** пригадує нам, що ми маємо ходити як "нові сотворіння", "в новості життя", як каже св. Павло, і віра має бути нашою провідною засадою. Ця віра в Христа є сильна у нас, бо Христос на правду воскрес, і тому Він доказав нам, що Він наша Дорога, Правда й Життя. Ми мусимо мужньо жити згідно з цим переконанням.

2. Якщо потребуємо ще більшої заохоти, то дивімся на **ВОЗНЕСЕННЯ** Ісуса Христа. Він, що вознісся на небо, є запорукою, що колись і ми також дійдемо до нашого правдивого дому, на нього надіємось, і ця надія дає нам відвагу й силу.

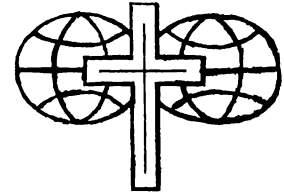
3. **ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА** навчає нас ревності і ласки. Ласку Бога нагнить нас поширювати Його царство в собі і в інших. Як Апостоли, так і ми не звертаймо уваги на ворогування і напасти юрби, а будьмо сильні й охочі пожертвувати час і труд, щоб ширити Боже діло завжди і всьди.

4. **УСПЕННЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ** живо підкреслює нам потребу шанувати своє тіло, якщо ми хочемо, щоб воно колись було прославлене. Божою ласкою сталося

воно святим. "Чи ви не знаєте, що ви є Божим храмом і що Божа ласка перебуває у вас?" - каже св. Павло. Нам треба безустанно пригадувати собі цю правду бо ж живемо у віці, що стратив усяку пошану для тіла, а величає тільки те, що низьке в ньому і грішно пожадливе.

5. Накінець, **УВІНЧАННЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ В НЕБІ** дає нам таки багато причин до того, щоб ми мали якнайживіше довіря до Неї, як до посередниці Божих ласк, та щоб ми плакали ніжну набожність до її материнського Серця.

П О С Л А Н Н Я
Ц А Р И Ц І
М И Р У

ДОРОГІ ДІТИ! запрошую вас відкритися перед Богом. Подивіться, як відкривається природа, щоб жити і плодоносити. Так і Я вас запрошую жити разом з Богом і повністю віддатися Йому. Мої дорогі діти! Я завжди з вами і хочу навчити вас відчувати радість життя.

У мене бажання! Нехай кожний із вас відкриє радість і любов, котру тільки Бог може дати. Бог не вимагає нічого більше від вас, як тільки довіритися Йому. Тому, дорогі діти, віднесіться серйозно до Його слів, оскільки все решту проходить. Моліться, щоб ви відкривали величність і радість життя, яку Бог вам посилає.

СПАСИБІ, ЩО ВИ НАСЛІДУЄТЕ МІЙ ЗАКЛИК

Далі наводиться стаття англійської журналістки Ісанни Оттеа, що була опублікована в Лондоні 1988 році. Стаття друкується з дозволу автора.

ПОЯВА БОЖОЇ МАТЕРІ В МЕДЖУГОР'Ю

В майбутньому церква офіційно повідомить про події в Меджугорк. Тим часом немає ніяких перешкод, щоб спостерігати, який вплив мають вони на життя і поведінку окремих людей, на жителів місцевих церковних приходів, на багатьох тих, хто приїжджає в Меджугоре, і на інших, котрі там не побували, але з відкритим серцем звертаються до цього джерельця благодаті.

Деякі змінилися, зміцнили свою віру, постять, більше моляться, з радістю читають вервиці.

В Меджугорк багато зцілень, повернень до віри, надзвичайно вирує Божа благодять. Важко все детально виміряти і назвати, особливо якщо це стосується найпотаємніших людських почуттів.

Вже понад десять мільонів людей різних віросповідань, із різних країн світу відвідало Меджугор'є-хгославське село, росташоване в долині, серед гір, віддалене від головних доріг, до якого нелегко доїхати.

Вперше Божа Мати з'явилась 24 червня 1981 року на схилі пагорбка Подбрдо, у підніжжя якого росташоване село Біяковічі, що входить до складу приходу Меджугор'є. З тих часів мало було таких днів, коли Божа Матір не з'явилась би

Невтомно приходять, щоденно, звертається до цієї групи юнаків та дівчат і безпосередньо пробуджує "сплячих", втішає слабих, зміцнює духом засмучених, допомагає тим, хто не знайшов своєї правильної дороги в житті. Приходить з любов'ю служити Богу через сучасних людей. Говорить, що світ відвернувся від Бога і закликає до віри, не коли-небудь, завтра, тільки сьогодні.

Поява Божої Матері в Меджугор'ю свідчить про продовження її посередництва між Богом і людиною. Одночасно є продовженням ролі нашої Матері, стурбованої долею своїх дітей, що приходять рятувати їх.

Людині здавалось, що спираючись на власний розум і досягнення цивілізації, вона зуміє улаштувати своє життя без Бога. Людина стала нехтувати Божими законами й заповідями.

Мати Божа нагадує, щоб звернути з дороги, котра веде до самознищення. Марія говорить, що це можливо тільки через звертання й глибоке духовне відродження. Юність Меджугор'я і весь прихід дають приклад такого відродження, яке розповсюджується на весь світ.

Тих юних, котрим являється Мати Божа - шестеро.

До них належить:

1. Віцка Іванкович - народ. з 07. 1965 р. в селі Біяковичі. Вона закінчила текстильне училище в Мостарі. В неї п'ять сестер й два брати. Живе в своїй сім'ї, допомагає по господарству в селі Біяковичі.

2. Міряна Драгіцевич - народ. 18. 03. 1965 року в селі Біяковичі.

Вона закінчила курс агрономії в університеті в Сараєво.

3. Марія Павлович - народ. 1.04.1964 р. в селі Біяковичі. Вона закінчила училище перукарів в Мостарі. Живе із своїми батьками і допомагає в сільському господарстві. В неї три брати і дві сестри. Вона хоче іти в монастир.

4. Іван Драгіцевич - народ. 25.05.1965 р. в селі Біяковичі. Найстарший серед чотирьох братів, у його батьків сільське господарство. Відслужив армію. Збирається стати священником. Навчається.

5. Іванка Іванкович - народ. 25.04.1966 р. в селі Біяковичі. Після смерті матері в 1981 році разом з батьком, братом і сестрою живе в Мостарі. Наприкінці 1986 року вийшла заміж.

6. Яків Чоло - наймолодший із групи, народився 3.06.1971 року. Мати у нього померла в 1983 році, а батько в 1986. Навчається в середній школі в Читлуке і проживає в сім'ї родичів в Біяковичах.

Видіння Мірянні Драгіцевич припинились наприкінці 1982 року, але Божа Матір з'являється їй тільки раз в рік, як пообіцяла - в день народження. Припинились також постійні видіння Іванці Іванкович, котрій Божа Матір пообіцяла з'являтися 25 червня кожного року.

Є ще два юнаки, котрі бачили Божу Матір тільки один раз 24 червня, 1981 р. Це Іван Іванкович - народ. 3.01.1968 року. Працює оператором на фабриці і Мілька Павлович - народ. 3.01.1968 р.

Появу Божої Матері в Меджугор'ю можна поділити на три категорії:

1. Повчання і духовні бесіди.

Мати Божа розмовляє з кожним окремо. Кожного веде індивідуально й, коли з ким-небудь розмовляє, всі інші її слів не чууть.

2. Таємниці: Існує десять таємниць, зміст яких по сьогоднішній день нерозгаданий. Але в назначений Божою Матір'ю час вони будуть обнародовані.

Матір Божа пообіцяла, що, коли закінчатся видіння, вона залишить на пагорбі Подбрдо чудодійно встановлений і одночасно видимий знак. Тільки ті, що стикалися з появою Марії, знають, який знак і коли це настане.

3. Слова-веління для приходу і для світу.

На початку 1984 року Божа Мати виразила побажання, щоб парафі'яни раз на тиждень збиралися в великій кількості, оскільки вона хоче передавати особливі вказівки для них. Священники в Меджугор'ю вибрали четвер і починаючи з першого березня 1984 року, кожного четверга, іноді в екстерному порядку Божа Мати через людей, що бачили її, передавала щотижневі послання протягом трьох років. З січня 1987 року Божа Мати передає свої вказівки один раз на місяць і чекає. Вона звертається не тільки до парафі'ян Меджугор'я, але також до всіх, хто бажає прийняти ці повчання. Її настанови, прохання, повчання звернені до людей всього світу.

Мати Божа постійно нагадує нам, що вона - наша Мати і приходить як Мати, щоб нас рятувати від зла і вказує шлях рятування світу. Він співпадає з

заповідями Євангеліє, але Божа Матір квапить. Вона дорікає, що навіть віруючі моляться надто мало і не живуть за законом любові.

Божа Матір нагадує, що тільки молитвою, самовідреченням і любов'ю людина зможе подолати труднощі і всяке зло, захоплючись винятково вірою, любов'ю і молитвою, може створювати краще особисте і суспільне життя в будь-якому відношенні і таким чином досягти ще тут, на землі, того, чого всі так гаряче прагнуть - щастя і спокою.

"Любов'ю можна досягти того, що здається неможливим", - говорить Мати Божа. Вона закликає: "Навчайтесь володіти своїми серцями, навчайтесь любити Бога і ближнього. Любов народжується в сім'ї. Божа Мати сказала, що кожен член сім'ї важливий. Намагайся любити всіх членів сім'ї, домочадців, парафі'ян, кожного кого не зустрінеш на своєму шляху. Божа Мати закликає до читання Святого Письма, до спільної сімейної молитви. Потрібно більше молитися, кожен день потрібно розпочинати і закінчувати молитвою. Молитвою потрібно розпочинати і закінчувати кожну справу, не квапитися, не надзвичайно турбуватися про матеріальний достаток. Слідувати Святому Духу і тільки тоді все закінчиться добре. "Відкрийтеся для Бога, тільки тоді Бог подарує вам все, що вам потрібно" говорить Божа Мати і повчає: "Моліться не тільки при потребі, коли спіткає вас горе, але завжди й з відкритим серцем" Молитва повинна бути найважливішою справою протягом всього дня.

У своїх посланнях Пресвята Матір завжди повторює: "Моліться і повністю

довіртеся Богу” Молитвою і постом можна відвернути війни. Людям необхідно примиритися з Богом і товариш з товаришем, якщо вони хочуть мирно жити. Божа Матір в Меджугорю нагадує про існування сатани, про його безпрестанну присутність і злодіяння. В своїй підлості і підступності він хоче зруйнувати Божі плани. Єдина зброя проти нього - це молитва. Молитвою повністю можна сатану обеззброїти. Матір Божа не наказує. Її прохання, поради, попередження і повчання на перший погляд звичайні слова, котрі може зрозуміти навіть дитина, але з другої точки зору повні достоїнства, мудрості, надзвичайної тактовності і материнської турботи. Потрібно врахувати, що в першу чергу Божа Матір звертається до парафі'ян із Меджугоря. Переважно це селяни - люди, що займаються землеробством.

Незважаючи на простоту форми, зміст повчань Божої Матері дуже багатий. При кожному черговому читанні відкриваєш нові думки, їх глибину і красу. Кожний знайде в її словах не тільки думки, котрі дадуть поживу для духовного життя, але практичні вказівки, як жити, як справлятися з індивідуальними й загальнолюдськими проблемами. Божа Матір просить виконати її вказівки, про смиренність мудрого життя. Вона прагне, щоб ми не тільки коли-небудь оминилися в небі, але щоб ми знайшли щастя ще тут, на землі. Вона приходить до нас, як Мати. Звертається і радить, як Мати, що любить своїх дітей, Мати всіх людей і кожного із нас.

"Ісусе Христе, ювара ѡблѹ з Пшодою
похоронений. Сьогодні воскресаето, щоб
Брати участь в славі Царства
Небесноіо."

св. Іван Дамаскин

Воскресіння

Всіх наших достойних читачів
запрошуємо на сторінки місячника
"Зерно ірчиці". Євентуально замовлення
та статії, які бачали б Ви друкуватим
просямо надіслати на адресу:

ks. Myron Mychajłyszyn
ul. Lublańska 22/37
Kraków ☎ 12-74-62

